

Izhaja vsaki četrtek
ob 11. uri dopoldne.
Rokopisi se ne vira-
čajo. Nefrankovana
pisma se ne spre-
jemajo.

Cena listu znaša
za celo leto 4 krone,
za pol leta 2 krone.
Za manj premožne
za celo leto 3 krone,
za pol leta 1.50.

Rokopise sprejema
uredništvo v Gorici,
dvorišče sv. Hilarija
št. 7.

Z urednikom je
mogoče govoriti vsak
dan od 8–12 dopol-
dne v upravnitveni
sobi.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Naša gospodarska organizacija.

V „Edinosti“ je neki nar.-napredni Goričan očital svoji stranki oziroma „Soči“, da je na kriji poti gledé gospodarske organizacije, ker se brez pravega razloga protivi snovanju posojilnic in zadrug. Dr. Tuma je na to objavil v „Edinosti“ neko zimes, v kateri hvali sebe čez vse in taji, da bi njegova stranka bila proti zadržništvu (!). Mi se ne bomo ž nijm prepipali, ker dr. Tuma je mož, ki je samega sebe večkrat prekožil in svoje besede vže tolkokrat zavrgel, da mu ne verujemo ne če reče, da je za zadržništvu, ne če reče, da je proti. Še nedavno n. pr. je prisečeval v privatnih pogovorih in pismih in na javnih shodih, da duhovščina edina (!) more ljudstvu pomagati, zdaj pa pravi, da če se duhovščine ne vrže iz vseh društv, ni mogoče ljudstvu pomagati. Vprašamo: Kedaj je govoril po prepričanju? Odgovor: Nikoli. Ž nijm se torej ne bomo prerékavali, ali pojaseti moramo načela naše gospodarske organizacije. Iz tega pojasnila bo vsakemu očitno, kako prazne in krijične so vse tožbe o „klerikalni“ organizaciji.

1. Naša stranka je za zadržništvu t. j. naša stranka hoče, da naj vsi delavski stanovi družijo svoje moči pri trdem delu, ker le v slogi je moč in napredek. Delavski stan je tudi kmečki stan in ker je ta stan zdaj ogromna večina slovenskega naroda, se nam zdi potrebno, da se najprej kmečki stan zadrži v zadrugi in posojilnici. — Kakor pa bo narod napredoval, tako se bodo razvijali tudi drugi delavski stanovi v njem: obrtniki in rokodelci vseh vrst in imen. Zato želimo, da bi se polagoma tudi obrtniki gospodarji in obrtniki delaveci organizovali v zadrugi. Mi smo torej načelno za zadržno organizacijo stanov.

2. Naša stranka odobrava snovanje zadrug in mej takimi ljudmi, ki so za to zreli t. j. dovolj poučeni in zgojeni. Človek je namreč rad individualist ali sebičnež in večkrat prav malo zadržen ali socijalen. Zategadel svetujemo svojim prijateljem, ki hočejo snovati zadruge ali posojilnice, da naj si najprej odgojijo dovolj ljudij za zadržno idejo. To velja zlasti za zadruge, konsumne in produktivne. Po naši misli namreč ni dobro ljudij siliti za nekaj, česar ne razumejo. Kdor torej zadrugo snuje, naj ne sili ljudij vanjo s svojim uplivom, ki ga sicer ima, tudi naj jim ne obeta velikih dobičkov, ker tudi to je neko usiljevanje, ki ni zdravo. Znamenje zadržne zrelosti je, če ljudje radi deleže polno vplačajo.

3. Poleg zadržne misli je treba vselej zadostnega znanja v knjigovodstvu in pa strokovnega znanja. O knjigovodstvu ni treba razpravljati, ker se to samo ob sebi razume. Važnejše je strokovno znanje, da ima namreč zadruga mož, ki so dobro izučeni v oni stvari, katero opravljajo. Če se torej snuje mlekarška zadruga, je treba moža, ki je v mlekarstvu več, če se snuje zadruga za trgovsko podjetje, je treba trgovski izobraženega človeka itd.

4. Snovanje in vodstvo zadrug je najprej nalogatistih, za katere je ustavnovljena. Vsaki stan mora samega sebe organizovati in voditi. To je čisto naravno in ni bilo treba, da bi nam še le dr. Tuma to dospovedal.

5. Pomagati so pa dolžni neukemu ljudstvu vsi, ki morejo, torej tudi duhovniki. Naša stranka želi, da bi vsi stanovi pomagali delavskim stanovom in ne izključuje nobenega. Narodno-napredna stranka je izključila duhovščino iz same nevoščljivosti, ker se boji, da če bo duhovnik v odboru zadruge ali posojilnice, bo imel

on prvo besedo pri vsej stvari. Na to odgovarjam: Mi ne želimo, da bi imeli duhovniki prvo besedo pri gospodarskih društvih, ker če imajo prvo besedo, imajo tudi največjo odgovornost; in ljudje celo mislijo, da je duhovnik sam za vse odgovoren. Naravno je pa, da ima duhovnik, če je sploh ud zadruge, tudi glas v odboru kot izobražen človek in kot mož, kateremu ljudstvo zaupa. Celo v glavnih taborjih narodno-napredne stranke, n. pr. v Tolminu, v Bovec, so udje soglasno volili duhovnike v odbor. Pa tudi po celi Evropi so imeli isto skušnjo: duhovniki so povsod sodelovali pri zadržni organizaciji ljudstva. — Narodno-napredna stranka misli, da duhovščina rabi zadruge za vzdruževanje svojega vpliva. Če kateri duhovnik res tako misli, se moti. Vpliv duhovnikov mora izvirati iz drugih virov, ki ne izvirajo iz sveta, ampak iz neba. Če propade vse narodno-gospodarstvo, cerkev ne propade, ker je sezidana na večni skali. Veliko bolj bi smeli mi očitati narodno-naprednim veljakom, da zavirajo zadržništvo, ker hočejo imeti ljudstvo pod nogami, kakor so je imeli poprej. Res pa je, da ljudstvo rado gre za duhovnikom, če mu pokaže dobro srce in kdo mu more to braniti? Naša želja bi pa vendar bila, da naj bi duhovniki le bolj z naukom in odgojo sodelovali pri snovanju zadrug, vodstvo samo in odgovornost pa naj imajo tisti, za katere je zadruga ustavnovljena. Prepričani smo, da z napredkom naroda pride kedaj do tega.

6. Obžalujemo, da so se ravno nekoliko bolj izšolanji rojaki vrgli v boj proti zadržništvu. S tem je zadržna ideja izgubila mnogo moči, katere so ji imele služiti. Še več. Te moči zdaj zavirajo in podirajo zadržno organizacijo. Zategadel je treba od naše strani toliko večje pozornosti. Narodno-napredna stranka napoveduje, da naša organizacija vže poka in da mora

propasti. Mi smo gotovi, da ne propade, če bi pa kaka zadruga propala, bodo tega krivi v prvi vrsti narodno-napredni veljaki, ki jene podpirali ampak jo že podirali iz same nevoščljivosti ali pa iz dobičkažljnosti. Naša vest je čista pred narodom in Bogom. Končno izjavljamo enkrat za vselej, da za zadruge in posojilnice, ki niso v zvezi in pod nadzorstvom „Centralne Posojilnice“ ne sprejemamo nobene odgovornosti.

Politični pregled.

Drzavni zbor. — V seji dne 14. t. m. se je rešil v zbornici zakonski načrt zadevajoč davščino na žganje, v drugem in tretjem branju. V tej seji je prišel na vrsto tudi predlog vinorejskega odseka glede odprave vinske klavzule pri sklepanju nove trgovinske pogodbe z Italijo, ki se ima vršiti leta 1901. Vinorejski odsek je predlagal, naj se pri sklepanju novih trgovinskih pogodb naloži na inozemska vina uvozna carina 40 K v zlatu in le tedaj, ako bi drugače ne šlo, naj se ta carina pri nekaterih vinih iz Italije zniža na najniže 25 K. To resolucijo je zbornica sprejela. S tem pa še nikakor ni odpravljena nevarnost vinske klavzule, kajti minister za trgovino svetoval je zbornici, naj v tej zadevi še ničesar ne sklepater rekel, da se vlada tozadevne debate niti udeležiti noče. A zbornica ni ustregla tej ministrovemu želji, marveč vsprejela je odsekove predloge. Ministrova izjava pa je očito pokazala, da je bilo vladu jekeljubo, da se je sploh zbornica s to zadevo pečala.

Dne 20. t. m. popoludne ob 3. uri je imela poslanska zbornica zopet sejo. Predno se je prišlo k dnevnemu redu, so stavili poslanci razne interpelacije. Finančni minister Böhm-Bawerk pa je predložil zbornici nek zakonski načert zadevajoč novi davek; po tem načrtu bi se obda-

Mario? „O gospod“, mu odgovore, „seve da jo ljubimo“. Takega prašanja niso bili vajeni, ker so morali v Ameriki bivati med samimi protestanti. „Tedaj, dragi moji“ povzame predsednik „molimo skupno rožni venec“. Sredi med revnimi delalci je pokleknil in molil.

Ko je bil doma, je šel vsaki dan v cerkev, tam pripravil duhovsko obleko in streljal pri sv. maši. Zvečer je bila doma skupna molitev, on je naprej molil, njegovi pobočniki in služabniki so mu odgovarjali. Ob nedeljah in praznikih je glasno prebral poglavje iz duhovne knjige. Tudi katekizem je podučeval ob nedeljah svoje donače. Vsake procesije sv. R. T. se je udeležil v najlepši uradni oblike, v spremstvu vojaških in civilnih odličnjakov.

Ko je pri nekem misijonu pridigar pri blagosloviljenju misijonskega križa omenil cesarja Heraklija, ki je sam nesel les sv. Križa v cerkev, in je zbrane tako le nagovoril: „Vem, da bi vši, kar vas je tukaj, si šteli v čast, kaj tuge storiti“, tedaj zapusti predsednik svoje mesto, se poda h križu, ga objame, dvigne na ramen in v spremstvu vsega ljudstva odnesa na določeni prostor.

O, take žive vere, kakoršna je bila v tem zlatev sreču, ne najdemo z lepa

LISTEK

Gabrijel Garcia Moreno.

(Životopis katoliškega politika.)

Visoko čislom učenjaka,
ki nam preganjajo temo znot,
a bolj še cenim poštenjaka,
ki vodi v hodi pravo pot.

S. Gregorčič.

Morenova pobožnost.

Do zdaj smo videli na našem jutru le duhovitega moža, izbornega državnika, odločnega nepremakljivega v svoji veri. Spoznali smo le njegovo zunanjost; zato ga po pravici občudujemo. Treba pa je da tega izvanrednega moža tudi ljubimo. Zato moramo vstopiti v njegovo srce, da spoznamo njegovo veliko in plemenito dušo. Treba je da pogledamo tudi v zasebno življenje tega uzornega moža, ki je vreden, da ga sv. cerkev postavi na altarje in priporoča v posnemanje. Svoje prve molitve se je Moreno naučil na kolenih drage matere. Njegova mati gospa Mercedes je dočakala 94 let. Moreno jo je imenoval: „moja vzvišena mama“. Da spoznamo spoštanje Morenova do svoje matere, naj tu sledi odlomek odgovora, katerega je poslal nadškofu v Toledo, ki mu je izrazil sožalje o materni smrti: „Moja mati“, tako

je pisal, „je živila skoraj celo stoletje; recite mi rajši, da sem srečen, ker ona je bila svetnica. Pred vsem se je v njeni lepi duši lesketala tako živa vera, kakoršne še nisem videl, vera, ki bi bila zamogla gore prenušati. Kolikokrat si je z vso gorenčnostjo prizadevala meni še malemu otroku dati razumeti, da je greh edino hudo, katerega se moramo batiti. Vedno mi je ponavljala, da bom srečen, ako bom vedno pripravljen raje žrtvovati časne dobre, častne službe, da svoje življenje, kakor pa Boga razdaliti. Jaz bi ne končal tega pisma, aksi bi hotel vse dopovedati, kaj mi je bila moja sveta mati in kaj sem ji dolžan.“

Sveti vero, katero je Moreno poddeloval po blagi materi, je zapustil svojemu sinu. Ko je kot predsednik sam predstavil svojega sina šolskim bratom, ga je takole priporočil: „Tu je moj sin, ima 6 let, drugega ne želim, kakor da mi ga izgojite v dobrega kristjanca.“

Ekvadorski predsednik je vsako jutro začel z molitvijo. Pot ure je klečal pred sv. razpelom in premišljeval. Križ mu je dal srčnost v vseh težavah. Sv. sakramente je prejemal točno vsakih 8 dni. Spovednik se mu nekoč ponudi, da ga pride spovedat domov, da mu ne bo treba s potjo trátili odmerjenega časa.

Moreno mu odgovoril: „Kdor je kriv, naj poišče sodnika, ne pa sodnik grešnika“. Vedno je imel pri sebi knjižico: „Hodi za Kristusom“; zdelane platnice in rumeni listi so pričali, da jih je Moreno pridno rabil. Na zadnji strani so bili zabilježeni dobrski sklepi: „Dvakrat na dan bom si izprašal vest glede napredka v čednosti in vsaki večer bom opravil splošno izpraševanje vesti. — V svoji sobi ne bom nikdar sedé molil, kadar bom lahko pokonci. — Nikdar se ne bom zamudil v razveseljevanju več ko eno uro, in ne če osmo zvečer. — Pred vsakim važnim opravilom bom Bogu daroval svoje srce. — Kolikor bo mogoče si bom prizadeval, da bom vedno imel Boga pred očmi, posebno v razgovarjanju z drugimi, da se ne bom z besedo pregrešil. — Vsaki dan hočem biti pri sv. maši in prositi za dar ponižnosti. — Vsaki dan bom molil rožni venec“.

Presveto Devico je posebno častil. V Kitu ste bili dve Marijinji družbi, edna za odličnjake, druga za rokodelce in delavce. Moreno se je pridružil drugi, rekoč: „Moje mesto je med ljudstvom“.

Nekega dne je pogostil irske delavce, katere je naročil iz severne Amerike, da so zidali parno žago. Po kosilu prasi te dobre ljudi: „Ali kaj ljubite

Naročnino in naznala s prejem za upravnitvo v Gorici, Semenška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunški ulici in na Korenškem bregu (Riva Coma) št. 14 po 8 vin.

Oglas in postanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Naročnina in oglas je plačati v Gorici.

čili železniški vozni listi, tako sicer, da bi se plačalo v obče po 12% od vozne cene. Na lokalnih železnicah bi se plačalo 6%, a na vicinalnih samo 3%.

Ker se plačuje pa že dosedaj po 2%, bi znašala novo davščina samo 10%, oziroma 4%, oziroma 1%. Delavci, ki bi se po znižanih cenah vozili po železnici bi bili prosti te davščine.

Potem je prišla zbornica k dnevemu redu. Razpravljalja je o investicijskih predlogih, oziroma o drugi železnični zvezi s Trstom.

V seji 21. t. m. je zbornica v podrobni razpravi sprejela prvi paragraf zakonskega načrta bohinjske železnice. — Včeraj zjutraj se je ta razprava nadaljevala, popoludne pa je bil na dnevnu redu deveturnidelavnik po rudokopih.

Delegacijo. — Državni proračun, predložen 20. t. m. delegacijam, izkazuje skupno potrebščino 357.814.966 K; v primeri z l. l. več 780.260 K. Prebitki iz carinskih pristojbin znašajo 110.541.299 K; v primeri z lanskim letom manje za 14.497.950 K. Na ministerstvo za vnanje stvari odpada čista potrebščina 10.754.357 K; za 334.373 K več. Vojno ministerstvo izkazuje čisto potrebščino 342.568.542 K, je narasla torej za 450.022 K. od te potrebščine odpada na redno vojsko potrebščina 275.858.619 K, t. j. 2.399.447 K več nego lansko leto.

Izredni zahtevek vojske znaša K 20.019.103 in se je zmanjšal za K 5.149.425. Redna potrebščina za mornarico znaša: K 30.803.200; se je torej pomnožila za K 2.281.540. Izredna potrebščina vojne mornarice iznosa K 15.887.620, torej za 918.460 K več nego minolo leto. Potrebščina vojske v okupiranih deželah znaša 7.367.000 K.

20. t. m. se je vršila volitev predsednika in podpredsednika delegacij. Predsednikom avstrijske delegacije je bil izvoljen Lobjovic a podpredsednikom vit. Jaworski. Potem so bili voljeni razni odseki.

Vsenemci so stavili mej drugem interpelacijo, da se pridruži Bosna-Hercegovina — Ogerski. Cesar sprejme danes predpoludne ogersko, a popoludne avstrijsko delegacijo.

Proračunski provizorij. — V soboto je imel proračunski odsek svojo sejo. — Baval se je z vladno predlogo zadevajočo šestmesečni računski provizorij. Ta predloga je bila tudi sprejeta in pride v kratkem pred poslansko zbornico, katera jo bode tudi brez dvoma odobrila.

Odsek za zgradbo kanalov. — Prejšnji teden je imel ta odsek zaporedoma seje in je v zadnji svoji seji sprejel tudi prve štiri paragrafe zakonskega načrta o gradnji kanalov. V teh št so zapadeni kanali in sicer: mej Donavo in Odro, mej Donavo in Veltavo in mej Donavo in Labo. Doseglo se je tudi sporazumljene glede prispevka, kateri naj donašajo dežele k stroškom za zgradbo kanalov. Vlada je namreč iz početka zahtevala 15%, večina odseka pa je bila za 10%, konečno pa so se zjednili tako, da bodo dežele prispevale z eno osminko vseh stroškov, t. j. 12% odstotkov.

med kristjani! Njegova vera je odmevala v govorjenju, odsevala v dejanju. Vera ga je navdajala s spoštovanjem do duhovnikov, posebno do sv. Očeta papeža.

Nekoč ga obišče menih karmeličan. S klobukom v roki stoji ponizo pred predsednikom. „Prosim, častiti oče, obdržite klobuk“, mu reče uljudno predsednik. „O ne, ne“ odgovori menih, „ubogi menih ne sme imeti klobuka na glavi vričo državnega predsednika“. — „Oh, oče moj“, reče predsednik, „kaj je predsednik države v primeri s služabnikom Gospodovim!“

V papežu Piju IX. je Moreno videl le Jezusovega namestnika. Papež je bil oče, Moreno ponižen, ubogljiv, hvaležen sin. —

„Mi smo katoličani“ rekel je v zbornici „iz prepričanja, odkritosrčno, v vsem javnem in zasebnem življenju“.

Po njegovem prizadevanju je zbornica dovolila sv. Očetu letnih 52.000 frankov Petrovega vinjarja. Ko so Lahil 1870. papežu ugrabili Rim, je med vsemi vladarji Moreno edini ugovarjal tej krivici.

Kadar so mu puntarji žugali, je kazal vedno neustrašeno zaupanje v Boga. „Bog je moj šeit“, je rekal, „ako padem, ne želim si kot katoličan častnejšega, in plačilo bo večno“. (Dalje pride.)

Deželni zbori. — Poroča se češkim listom, da misli vladu sklicati deželni zbor češki na dan 18. junija. — Vsi pa so mninjenja, da se tudi drugi deželni zbor sklicajo za ta čas. — Po najnovejših sporocilih se snide istrski deželni zbor z opot v Poreču; iz Trsta pa prihaja vest, da so hrvatsko slovenski istrski poslanci sklenili, da se nikakor ne udeležijo deželnozborskih sej v Poreču.

Cesarjevo potovanje v Prago. — Po najnovejših dispozicijah odpotuje Nj. Velič. cesar dne 12. junija zjutraj na Češko, kjer se bude mudil štiri dni. V Pragi ostane dva dni, ondi se bude udeležil predstave prvi večer v češkem gledališču, drugi večer pa v nemškem. Poleg Prage obiše cesar tudi mestni Litoměřice in Ustje ob Labi.

Advokat dr. Tuma.

Ljudstvo ne sme zaupati več č. duhovščini! Tako pravi dr. Tuma v blodnem članku, ki ga je poslal „Edinosti“ št. 111. Komu naj pa ljudstvo zaupa? Njemu! To vam je mož, ki zaslubi vsestranskega zaupanja, kakor hočemo zdaj dokazati.

Dr. Tuma je napravil N. N. tožbo za 105 K. 66 v. Kmalu potem piše sledeče pismo:

„V Gorici dne 21/III 01. „Kakor Vam je znano imela bi se danes vršiti razprava na tožbo g... proti Vam radi 105 K. 66 v.“

Do sodbe ni prišlo, ker je tožnik izjavil da je med tem že plačan.

Da Vas pa varujem nadaljnih tožbenih troškov (kako plemenito!), vabim Vas, da plačate tekom 3 dni do sedaj narasle troške v znesku 14 kron 50, v. ker bi moral sicer po preteklu tega časa razpravo ponoviti in zahtevati sodbo.“ — Z vsem spoštovanjem Dr. H. Tuma l. r.“

Nato je toženi po dopisnici prašal odvetnika Dr. H. T., če li so zahtevani troški odmerjeni od sodnije. Dr. H. Tuma je odgovoril:

Gorica 26/III. 01.

„Na dopisnico od 24. marca t. l. Vam naznjam, da naši troški niso od sodnije likvidirani, ker smo iz ozira na Vas... na 21. t. m. določeno razpravo pustili mrtvo. (Vsaj je tožitelj plačan) Ako nam pa troškov ne plačate, potem seveda razpravo v svojem času obnovimo.“

Če želite, troške seveda tudi sedaj predložimo sodišču, da jih odmeri; ali potem Vam pride plačati tudi troške za nov predlog (namreč za odmerjenje troškov), koleke in za naše zastopanje pri razpravi, katera se ima za to določiti. Zato Vam nikakor ne kaže zahtevati sodne odločitve troškov, marveč najceneje izhajate, a ko nam (dr. Tumi in dr. Treota) posljete znesek 14 K. 05 v. (V prvem pismu stoji: 14 K. 50 v.), katerega smo že zadnjič zahtevali, k temu znesku pa pride še 30 v. za sprejem Vaše dopisnice ter 2 K 15 v. za to pismo. (Hem, hem!).

Pričakujem torej, da posljete v 8. dneh skupni znesek 16 K 50 v. (14 K 05 v. + 2 K 15 v. + 30 v. = 16 K 50 v.), ker sicer o svojem času obnovimo pravdo“. — Z vsem spoštovanjem Dr. Tuma l. r.“

Iz tega pisma razvidijo lehko naši posestniki, komu smejo popolnoma zaupati. Še par dopisnic in eno pismo — in stroški bi presegali dolžno sveto! Taki so narodno-napredni advokati, kateri blažijo po časopisih č. duhovščino in zahtevajo za se neomejeno zaupanje! Naj dodamo še, da vleče dr. Tuma lepo plačo kot deželni odbornik in penzion kot vpojeni sodnik.

Dr. Treo nam je postal dne 19. t. m. pismo, v katerem nas prosi, naj pojasnimmo, da račun, katerega smo prinesli v zadnji številki, ni bil njemu plačan. Ker mu nočemo delati nobene krvice, izjavljamo, da omenjeni račun ni bil njemu plačan, ampak drugemu narodno-naprednemu advokatu v Gorici, pozivljeno pa dr. Treota slovenso, da se loči od dr. Tume! Do zdaj nimamo res, kakor pravi dr. Treo v pismu, nobenega povoda nastopati proti njemu, toda od zdaj naprej bo v naših očeh dr. Treo na isti stopnji, kakor dr. Tuma, ako se od njega ne loči! Račun ki smo ga danes priobčili, mora vsakemu odpreti oči!

V pismu do nas pravi dr. Treo dalje, da se „stroški ne plačujejo v celem po običajnih vzorcih sestavljenem

obsegu, temveč v znižani meri, kakor iste določi sodisce po postavnem tarifu“. Toda iz priobčenega pisma dr. Tume je razvidno, da je ubogim posestnikom naravnost obupati, kajti stroški bi se na ta način le še zvečali. Gorje, ti ubogi knet, gorje!

V obrambo neomadežane časti č. gosp. Marka Valesa, kurata v Branici.

„Soča“ je priobčila v predzadnji številki umazano pismo neke nesramne babnice do č. g. Marka Valesa in je zapretila, da bode takia pisma priobčila tudi o drugih duhovnikih. Gospodje okolo zblazne „Soče“ naj nikar ne misljijo, da se jih bojimo. Le pridno naj streljajo, dokler imajo še kaj smodnika. V zadnjem času je mnogo duhovnikov dobilo takia pisma. Najprej so dobili kako bolj nedolžno pismo, ko so pa nanje odgovorili, pa je priomalno tako svinjsko pismo. Nekaterim naprednim lumperijam smo že na sledu. Vse pride o svojem času!

Kaj je resnice glede pisma č. g. Valesa? Obrnil smo se naravnost do njega, da nam stvar nemudoma razjasni. Sinoči nam je došel njegov odgovor, katerega hočemo priobčiti, da bo svet izvedel, s kakimi rečmi hoče glasilo kranjskega liberalca dr. Tuma slepiti pošteno primorsko ljudstvo. e. g. Vales je popolnoma nedolžen! Čitatej tedaj, ljubi primorski Slovenec, in sodite, s kakimi brezvestnimi ljudmi imamo opraviti.

Č. g. Marko Vales piše:

„Kar zadeva ono objavljeno tako imenovano „ljubavno pismo ali zlepko“ in koliko ali kaj prav za prav je na tistem resnici, naj resnici na ljubo stvar pojasnim, ki je pa vsa drugačna nego se ondi med vrstami čita. Ko sem bival v zač. pokoju blizu 6 let na sv. Gori radi bolezni v nogah in ko sem imel biti zopet postavljen v službo semkaj (1888) (na prošnjo braniške duhovnike), se je obrnila neka prej meni čisto neznanata oseba na me s prošnjo, da bi prišla rada h meni v službo za deklo. Jaz sem jej kratko odgovoril, da ne potrebujem nobene kuharice, ker imam že od začetka svojega službovanja pri sebi svojo dobro sestro. Potem je še parkrat pismeno prosila, pa jaz sem jej načrtnost pa podučljivo in uljudno odgovoril, da ne morem tega storiti. Na to mi je pisala res ono prepričljivo zlepko, iz katere sem spoznal, da je oseba abnormalna, ter sem jo v sledi tiste res prenespodobne pisave kratko zavrnil ter si prepovedal za vselej njen „korrespondenco“. In res ni bilo od tedaj več nobenega duha ne sluba o kakem njenem doppisovanju na mojo osebo! Moj Bog, če je ona hotela priti k meni služiti, za kar pa jej nisem dal jaz niti najmanjše prilike, in če je imela tako čustvovanje do mene, kterega pa jaz nisem v ničemur z njo dell, in si slednjič tako pisavo za vselej prepovedal, kaj morem jaz zato njen „ljubezen“? — Tisto pisemce torej po tem pojasnilu ne dokazuje prav nič, kar bi utegnilo zdaj škodovati mojej duhovski časti, ktero sem si ohranil neomadežano kakor lehko spričujejo vse duhovnije, kjer sem nekdaj služboval. Da sem pa tudi v mladosti kot kaplan v prvih 3 službah si isto neomadežano ohranil, pričujejo tudi tukaj 3 priložena spričevala mojih 3 župnikov in vernih občinarjev. — Ta 3 spričevala so bila objavljena že 1874. l. v listu „Glas“. Pa tudi v poznejših službah mi ne more nihče kaj nemoralnega očitati, in če je gori omenjena oseba, ki se dozdeva, da je histerična, tako nespametno pisala, nisem jaz niti krič, ker za delovanje drugih možgan pač ne morem odgovoren biti.

Ker sem pa podpisani z nevoljo vrgel na stran, ali kam, ne vem, ono pisemce, se lahko razvidi, kako čiste pasme hrte (lovske pse) imata „Soča“, ki vohajo clo po hišah in straničih neljubih jej duhovnikov. Sicer pa, ako je vše začetek slab, je navadno vse slabo, pravi pregovor, ki velja posebno „škandal-kronistični“ „Soči“. Kako neki to? Bo ter „Soči“ je bil pri prvem začetku znani

* Mar ne čitamo celo v življenju mnogih svetnikov, da so bili zalezani ali skušani, pa so skušljavo odbili, kakor je to storil tudi pisec te obrambe pismeno isti malo znani osebi. Ur-

verski odpadnik-samomorilec dr. Lavrič. Že v svojem 1. listu imela je lažnji dopis, češ, da je izviren dopis z „Dunaja“, pa je bil le od pokojnega urednika V. Dolenca v Gorici skovan, kakor mi je on sam pravil. — Bodil dovolj! —

M. Valeš.

Citatelji naj zdaj spoznajo, kako po krvem so hoteli liberalci omazati moža čistega značaja in svetega življenja. Kakor čujemo, so hoteli s tem nekako pripraviti ljudi v branški dolini na shod v Branici pri Čehovinom spomeniku. Mikličemo poštenim Braničarjem: „Če bo shod, pojide vsi na shod jasno in glasno protestirat proti nesramnemu in lažnjemu glasilu dr. Tume! Rojaki na noge proti kranjskemu liberalcu, ki nas tako ponuja!

Ker je bil s tem vneti in vse časti vredni duhovnik Marko Vales javno tako poniran, prosimo č. g. duhovne sobrate, da njegovo nedolžnost ljudstvu razložijo.

Novice.

Birmanje v Gorici. — Kakor vsako leto delil bo Eminenca kardinal sakramentsv. birme na binkoštno nedeljo po slovesni sv. maši v stolni cerkvi, popoludne ob 5. uri pri sv. Ignaciju, na binkoštni pondeljek po slovesni sv. maši v stolni cerkvi, popoludne ob 5. v Škofiji kapeli in vse druge dni prihodnjega tedna v Škofiji kapeli ob 8. uri zjutraj.

Instalacija pri Sv. Ignaciju. — Preteklo nedeljo 19. t. m. vpeljal je Msgr. Dr. Sedej slovesno novega župnika J. Kokšarja v cerkev ter mu izročil znamenja njegove službe, kakor je to že v navadi. V svojem govoru je pojašnjeval, kaj je župnik župljanim ter, kaj so mu župljani dolžni. Ker je v župniji mnogo Slovencev, imel je instalator poleg italijanskega tudi kratek slovenski nagovor — pravčeno je, tudi, ako bi kedj s tem ne bil zadovoljen.

Za Alojzijevišče. — Preč. g. Jos. Primšar 10 K. Bog povrnil Rojaki, ne pozabite o nobeni priliki našega ubožnega zavoda! Darovi so čim dalje redkejši. —

Odbit rekurz. — Goriški deželni odbor je odbil v svoji zadnji seji rekurz nekaterih goriških mestnih hišnih posestnikov in trgovcev proti sklepu mestnega staršinstva zadevajoči pogodbo mesta goriškega s tvrdko Ganz & C. gledē mestne razsvitljave.

Imenovanja. — Avskultantoma sta imenovana v okrožju trž. višjega dež. sod. pravna vežbenca gg. dr. Viljem Dolenc in Anton Garli.

Odlikovanje. — Gosp. c. k. poštni nadoskrbnik Franc Leban v Opatiji, naš goriški rojak, je bil te dni odlikovan od Nj. Velič. kralja rumunskega z vitežkim kričem rumunske krone. Častitamo!

Novi davni nadzornik za sežanski okraj. — G. Tom. Birimisa, rodom Dalmatinec iz Dubrovnika, je predelan okrajnemu glavarstvu v Sežani, da prevzame tam davni referat.

Zrelostni izpiti na tukajšnji gimnaziji. — Pismeni izpiti mature na tukajšnji gimnaziji so pričeli dne 17. t. m. Oglasilo se je razun 21 osmošolcev še privatistov.

Nagla smrt. — 16. t. m. pop. je priredilo tukajšnje laško kolesarsko društvo dir

kaže, da bi bil star kakih 70 let. Pri njem so našli uro, ki je kazala na 3:20 minut, 70 vinarjev denarja in pa nek uradni list zaderskega sodišča. Oblike je bila bolj priprostega človeka. Sodijo, da je bil Dalmatinec, najbrž skočil je v v Soco z namenom, da si konča življenje, kajti malo poprej so ga videle neke ženske, kako je na levem bregu Soče blizu železniškega mosta hodil gori in dol ter tamno zrl v vodo. Šolski otroci pa so videli, kako je raztrgal neko (najbrž delavsko) knjižico ter vrgel košce v Sočo.

Procesija na Sv. Goro. — Katoliško delavsko društvo je priredilo v nedeljo procesijo na sv. Goro, katere se je udeležilo okoli 5000 oseb. Vodil je procesijo preč. g. kanonik Wolff. Pridigoval je na sv. Goro ē. g. dr. Josip Pavlica; prav dobro so pa peli pri cerkveni slovesnosti na sv. Goro pevci pod vodstvom g. Bajta. Res ganljivo je bilo slišati ko se je zapela pesem „Tebe Boga hvalimo“, katero je pelo vse v ogromnem prostoru svetišča zbrano ljudstvo, ki je polnilo ta prostor do zadnjega kotača.

Zahvala. — Delavci slov. katoliškega delavskega društva v Gorici izrekajo tem potom najpresrečnejšo zahvalo pred vsem svojemu predsedniku veleuč. profesorju, preč. g. dr. Josipu Pavlici za oskrbljeno prekrasno romanje na sveto Goro dne 19. maja t. l. in njegov divni govor v svetišču Matere Božje, dalje za vodstvo procesije preč. Monsignoru kanoniku Ivanu Wolfu, za prijazni sprejem v samostanu preč. o. gvardijanu Medicu, vrlim pevcem pod spremnim povodnjem g. Bajtom, pridnim rediteljem procesije kakor tudi vsem drugim, ki so se na klic našega društva v tako ogromnem številu udeležili prelepe svečanosti!

Bog in Marija vsem stotero povrni! Delavci slov. kat. del. društvo.

Zopet peska v oči! — Tumovci so iznajdljivi ljudje. Zadnji so raznesli laži o vipayški železnici, da bi se potem na shodu pri Rebku ustili: Mi smo vam železnico in postajo rešili. Razkrinkali smo to sleparstvo o pravem času, da jih je bilo sram. — Zdaj trosijo po gorenjem Vipayškem laži o braniški cesti, kakor da so klerikale krivi, da je ni še. Ko bodo vedeli da so se take laži ljudstva prijele, bodo sklicali shod pri Čehovinovem spomeniku, kjer bodo ljudem metali peska v oči, kakor da so jim oni cesto pridobili.

Pozor torej Vipavci! Pokažite jim pot po stezah dalečje, „kjer pravijo vilicam peron“. Cesta je zdaj v že davno gotova stvar in se bo nadaljevala s pomočjo vlače. Če bi narodni-naprednjaki ne bili zadrževali vsega dela v deželnem zboru, bi se bili Vipavci vše davno vozili po celi braniški cesti.

H koncu naj še omenimo, da laži o rihemberškem županu gledate braniške ceste trosi g. Ivan Turk iz Gabrij. Danes hočemo povedati, zakaj. G. očka župan hoče imeti nameč ečiste račune, g. Iv. Turk pa je še iz onih časov, ko je bil predsednik, dolžan odboru za to cesto 125 K 96 v. Dovolj! G. Iv. Turka vabimo ponovno v uredništvo, kjer mu še marsikaj neljubega odkrijetem.

Z našim denarjem nas hočejo premagati! — Dr. Tuma piše v „Edinstvu“ št. 111.: „V kratkem nam izvede narodno-napredna stranka s pomočjo obeh zavodov t. j. „goriške ljudske posojinice“ in „trgovsko-obrte z druge“, tudi i podrobnejši svoj program.“

Oba denarna zavoda v Gorici služita tedaj po izjavi dr. Tume v politične liberalne namene, ki so: izpodkopati ugled katoliške duhovščine, potisniti sv. vero iz javnega življenja, demoralizirati slovensko ljudstvo, ubiti vse neljube osebe, ki niso njihovega preprica, zasejati zdražbo med razne stanove itd.

Vprašamo zdaj, ali sme kdo po vesti podpirati take zavode? Ali sine imeti v teh zavodih hranilne vloge in deleže?

Liberalci naj se tedaj nikar ne jezijo, ako je začelo ljudstvo kar s kraja odpovedovati hranilne vloge in deleže. Sami so krivi, ker rabijo denarne zavode v strankarske namene! Poznamo velopestnika, kateri ni šel o zadnjih državnozborskih volitvah na volišče iz strahu pred „goriško posojilnico“!

Iz Nabrežine. — „Edinstvo“ št. 112 piše, da „Nabrežinci ne napredujejo, kakor bi morali, ampak gredo rakovo pot na postaji in — v občinskem zastopu“.

Zavednim Nabrežincem svetujemo, da se otresejo liberalnega raka naprednjaštva in začnejo napredovati v pravem pomenu besede!

Iz kobariške okolice. — Kobariški trg šteje 170 hiš. Pa kaj bi rekli, koliko fantov so potrdili v vojake v zadnjih dveh letih? Preteklo leto enega samega a še tega le za dva meseca, letos pa nobenega. To so vam fantje naprednjaki! Povsod hočejo biti prvi, za vojake pa poslednji!

Hvala Bogu, da se je kobariška okolica začela otresati kobariških naprednjakov. Mislimo, da se jim o prihodnjih deželnozborskih volitvah ne bo več ljubilo agitirati za Gabrščeka in dr. Tuma po okolici!

Anhovo. — 19. t. m. nas je Anhovce doletela velika čast. Imeli smo v svoji sredi „generalštab“ „narodno-napredne“. Dr. Tuma sklical je starašne tukajšne občine, ki sega od Soče do italijanske meje, v posvet. Po starašnih se je zvedelo, da se je g. Tuma svojo pridigo dobro naučil. Med pridigo g. Tume je pa njegov adjutant gosp. Gabršček v družbi železničarja g. Konjedica, ki bode baje prodajal železne kanone, ki se bodo rabil v vojski zoper klerikalce — pregledoval svet za prihodnjo vojsko. Kako mu je svet dopadel, ni nam znano. Pa če je dovoljeno soditi, bi rekli, da ne posebno, kajti g. Gabršček se je koncem radi dolzega časa spravil v družbi otrok na lov „kebrov“, kar je nam sila do padlo. Želimo, da bi omenjeni gospod večkrat k nam prišel na „kebrski lov“; kajti tega spaka od golazni je pri nas še vedno veliko, ki nam sadno drevje obira. Prosimo pa lepo, naj nam lačnih Primorcev ne pošilja, kajti ti bi nam ne sneli le listja iz drevja, — ampak tudi sadje.

Pa kakor se povsod vdobjo hudo mušneži, tako tudi pri nas ni brez teh. Ti so hoteli vedeti, da je g. Gabršček prišel k nam, da izvleče Primorce iz Soče, kamor so jih nevsmiljeneži pahnili in da pogleda, kako se godi edinemusinčku, ki je še med nami ostal v hiši g. podžupana, da ga nauči pravilno izgovarjati besedice: „Mati pejte ga sen, ga bom dala dober kup“, ker sinček misli postati agent.

Občinske volitve v Dornbergu. Iz Dornberga se nam poroča: Dne 14. in 15. t. m. imeli smo tukaj volitve novega starašinstva. Stali sta si nasproti močna in mnogoštevilna naša stranka in pa „liberalna“ strančica, aka se sploh strančica more imenovati. Izid je sleden: V treti volilni skupini 14. t. m. oddanih je bilo 147 oziroma 139 glasov za naše kandidate, nasprotniki so vjeli 8 glasov. V drugem razredu naši 44 glasov, Tumovci 0 in v I. razredu naši 17 ozir. 15 glasov, „naprednjaki“ 2 glasova. Sicer so pa imeli „naprednjaki“ tudi za drugi razred nekaj glasov, a so se volitve zdržali ter jo iz volišča popihali z kislimi obrazi. Ni manjkalo tudi smešnih prizorov pred volitvijo kakor na dan volitve, o katerih vam pa utegne spremješ pero popisati.

Surovost naprednjakov. — Sadovi „narodno-napredne“ ideje so začeli že zoreti. To se je pokazalo v Dornbergu po izidu tamošnjih občinskih volitev. Iz maščevalnosti, ker so pri teh volitvah propadli „na celi črti“ kakor bi rekla „Soča“, so Tumovci porezali v noči od srede na četrtek trte g. županu Bercetu, posestnikoma gg. Jožefu in Vincencu Šinigoj pa so polomili trte in količev vinogradu.

Jednega so baje že prijeli in to je bil menda tisti, ki se je hvalil že pred volitvami, da bodo, ako ne drugace, pa trte trpele.

Iz Rihemberka. (Poživ dr. Tumi.) — Na shodi v Rihemberku ste, g. dohtar, stavili razne resolucije. Od onega časa do danes pa je poteklo že mnogo vode po Vipavi. Prosimo, da vsaj kaj malega storite tudi za našo občino. Same resolucije nič ne pomagajo! Tukajšnji naprednjaki so nam obetali odprto občinsko klet v Čuku, pa do zdaj še nič ne vidimo, le Branica teče tiko mimo Čuka, kakor v starodavnih časih. Če nam v kratkem vsaj ene resolucije ne izpolnite, smo prisiljeni se zopet obrniti na očko župana.

Rihemberški naprednjaki.

Iz Kanala nam naznanja cerkveno oskrbiščvo, da ni nikdar sodelovalo pri kakem sklepanju o prodaji stare ure in nakupu nove ure. Staro uro izročil je g. župan v popravo tukajšnjemu urarju in

sicer s privoljenjem upravitelja. Občinska stvar je, ako hoče novo uro in nemara stare!

Iz tega je razvidno, da ne zadeva cerkvenega oskrbiščva nobena krivda, ampak le županstvo!

Vitoljje. — Nad Osekom v vipayški dolini se dviga prijazen hribček Vitolje. Na njem je cerkvica Matere Božje prečistega spočetja. Že iz starodavnih časov se ljudstvo pridno zateka na ta hribček pomoči prosit Marijo, prečisto devico. V zadnjem času se je ta božja pot povzdignila. Napravili so stopnje pred cerkvijo, kapelo za misijonski križ, sobo za duhovnike in v kratkem napravijo tudi sobo za romarje. V cerkvi sami so napravili tudi nekaj stolov. Lansko leto je bilo mnogo obhajancev. Upati je, da bo tudi letos udeležba velika!

V Oseku se je prikazala med otroci škratca. Do sedaj je že več slučajev. 1 deček je umrl. Po ukazu c. kr. okrajnega zdravnika je šola zaprta.

Poročilo goriške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda na XII. podružničnem občinem letnem zboru dne 19. maja 1901. — Naša podružnica začne s tem dnem 13. leto svojega delovanja v prospeku in razvitek slovenskega naroda. V minolem letu je imelo načelništvo sedem sej.

Glavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda nas je povabilo k XV. redni skupščini v Radoljico. Goriško žensko podružnico je zastopala prvomestnica ē. g. Avgusta Santel. Odbor je skrel, kakor običajno, da se preskrbe revni slovenski otroci v ludem zimskem času s potrebnim obliko. Prihiteli so zopet prijatelji slovenske mladine z mlodari na pomoč, ter dokazali, da jim je pri srcu beda in pomanjkanje bližnjega. Povrni jim Bog njihovo radodarnost!

Dne 17. marca t. l. prirejena podružnična veselica je vspela sijajno, toliko v duševnem, kot v gmotnem oziru. Krasno petje in divne žive podobe so občinstvo kar očarale. Splošni želji je načelništvo drage volje ugodilo ter predstavo ponovilo dne 14. aprila. Čisti dohodek, 500 K je prejel odbor „Šolskega doma“.

Podružnični blagajni je došlo:

dohodki

1. Preostanek lanskega leta . . . K 41.86
2. Letnina od 1900 leta . . . 144—
3. Radodarni doneski . . . 48.40

Skupaj . . . 234.26

troškov

1. Glavnemu vodstvu v Ljubljano se je odposlalo . . . K 100—
2. Božičnica v otroških vrtecih . . . 40.80

Skupaj . . . K 140.80

dohodki K 234.26

stroški 140.80

ostane v blagajni K 93.46

Za tekoče leto so bile voljene v načelništvo slednje gospe in gospice: g. Avgusta Šantel, prvomestnica; g. Karolina Makuc, blagajničarica; g. Ana Dovgan, tajnica. Namestnice: gospa Milena Papež, gospa Kopac Marija, gospica Lavoslava Koršič. Odbornice: gospa Amalija Drugovka, gospica Rožica Bizjak. Č. g. povrjenice so naprošene še dalje odboru blagovoljno pomagati. Gosp. Terezija Klančič v Podgori, Kristina Lokar v Mirnu, g. Kristina Doljak v Solkanu, g. Marija Komac v Kviškem. Prijaznim sotrudnicam najtoplejša zahvala na večletnem požrtvovalnem trudu!

V Gorici, 19. maja 1901.

Ana Dovgan,

zapisnikarica.

Brezobrestna državna posojila za obnavljanje vinogradov. — Na

raznva vprašanja odgovarjam, da je vinogradniški odsek državnega zabora imel v minulem tednu tri seje, v katerih se je sklenilo 1. Vračevanje drž. brezobrestnega posojila iz let 1892 do 1896 se podaljša za pet let ter se zato določi 15 letnih obrokov. Ona drž. posojila, ki so jih prejeli vinogradniki po letu 1896, se morajo vrniti v 20 letnih obrokih, računano od 11. leta naprej. 2. Oprostitev zemljiškega davka za opustošene vinograde se v razmerju s škodo podaljša od 10 na 15 let. 3. Posebno važna pa je določba, da sme država v posebnega ozira vrednih slučajih dovoliti večja brezobrestna posojila nego dejela.

Srcé na desni strani. — Nekje ne Nemškem zahvalili so k vojakom mladincam, kateri imata srce na desni strani. Upisali so ga h kojnikom. Čudno!

O sacrum convivium. — 36 obhajilnih, presv. Rešnjega Telesa in Sreča Jezusovega pesmi za mešan zbor, solopeve in spremjevanje orgelj zložil Ign. Hladnik, op. 39. Cena partituri 4 K, posamni glasovi po 40 v; po pošti 30 v več. Založil skladatelj, tiskala katoliška tiskarna v Ljubljani.

Zbirka ima mnogo krasnih, nežnih napevov, ki so sicer malo bolj „moderni“, vendar pa cerkev dostojni in jako spodbudljivi. Besedilo vseh pesmi je slovensko. Lep, razločen tisk in fin papir odlikuje to zbirko, katero prav toplo priporočamo boljšim, izvežbanim cerkvenim zborom.

Socijalne drobtinice.

Kongres proti alkoholizmu. — (Dalje). Marija Parent iz Belgije je poročala o delovanju žensk proti alkoholizmu. Po izgledu Američank, Anglež in Norvežank so žene tudi v Belgiji ustanovile pred 2 letoma družbo proti alkoholizmu, v kateri je približno 2000 družbenic. Sreča družin sloni na miru; kjer je doma pijačevanje, tam je pekel. Mati ima v rokah prihodnji rod. Prihodnost je v rokah treznih narodov, žene naj bi složno delovale za družabni preporod ljudstva.

Profesor bogoslovja na friburški univerzi P. A. M. Weiss je pozival duhovščino naj se dvigne proti alkoholnemu zлу, ki je jedna največih nesreč-človeštva in najteže ozdravljiva družabna bolezna. Duhovščina ima v tej reči dolžnost sodelovati pri družabnem zboljšanju ljudstva in porabit svoje vplivno družabno stališče in premnoge skušnje, katere ima več priložnosti nabirati, kakor katerikoli drug stan. Izgovor, da je zlo že preveč vkoreninjeno ne velja. Ravno zato je treba tem bolj se potruditi s podukom in izgledom. Vsaj na tem polju naj se duhovščina združi v vsemi dobromislecimi. Pred vsem se mora duhovščina o tem prašanju podučiti. Kdor se resno peča s to rečjo, mora postati antialkoholist.

Duhovnik J. Neuman je poročal o prizadevanju nemških katoličanov proti pijačevanju. Prej so duhovniki veliko dosegli proti žganjetju, zdaj je boj proti alkoholizmu splošen. Deluje se čisto cerkveno v pastirske listih, družbah treznosti, misijonih, pridigah, šoli. Bratovščine treznosti imajo tri oddelke. 1) tistih ki se popolno zdržujejo vsake opojne pijače, 2) onih ki se zdržujejo le žganja in 3) onih ki so zmerni v rabi pijač, pa se le kakšenrat popolnoma zdržijo n. pr. o cerkvenih postih. Tudi izvancerreno delovanje je na tem polju krepko, z izdajanjem treh časnikov, mnogo kratkih spisov, z ustanavljanjem brezalkoholnih gostilnic, brašnic, branilnic, zdravilišč za alkoholne bolnike, z javnim predavanjem; tudi katoliški shodi se pečajo s tem prašanjem.

Dr. J. Ridge iz Angleškega je polegal zdravnikom na srce,

Pogovor dveh demokratov. — Nedavno godilo se je v nekem trgu sledi-
deč:

Jožec: „Kam greš ti?“

France: „Ma, prav k maši grem.“

Jožec: „Ne, ne smeš, saj si naš
kompanij!“

France: „Kaj za to, če sem, kaj
ne smem več k maši?“

Jožec: „Ne! ne k maši, ne k spo-
vedi, ne k gospodu župniku, ne smeš več.“

France: „Oho! oho! kaj še k maši
se ne bo več hodilo od zdaj naprej?“

Jožec: Ja, tako pravijo naši ká-
poti!“

France: „A tako? Saj ste zmo-
ženi vsi skupaj. Enkrat je bil Bog, tedaj
zdaj ga ni več? Torej brez Boga, brez
molitve, brez vsega naj se živi? Hodite
se solit! Le hitro zbrisište me od te zmo-
žene kompanije, od danes naprej nisem
več vaš „kompanij“. Tega pa ne! Tako
dela, kedor je pamet dal na fit!“

Cene na goriškem trgu.

(za 100 kitov.)

Moka: Ogerska

št. 0 K 28:20, št. 1 K 27:20, št. 2 K 26:20, ..., 3	K 25:00, št. 4 K 25:20, št. 5 K 24:60, št. 6 K 23:40
Turska nova	K 13:20 do 14:50
„ za hrano	12:20 „ 12:40
Oves	14: „ 15:50
Otrobi debele	10:40 „ 12: –
„ drobne	9:60 „ 11: –
Muslo surovo	– „ 1:40
kuhanlo	– „ 2: –
Špeh	11:6 „ 12: –
Sladkor	88 „ 92: –
Kava: Santos	200 „ 220: –
„ Sandomingo	280 „ 300: –
„ Java	270 „ 290: –
„ Portoriko	280 „ 300: –
„ Ceylon	380 „ 400: –
Petrolji v sodu	43 „ –
v zaboju	13:50 „ –
Grah domać (22/5)	–36 „ –38
Črešnje (22/5)	–20 „ –24

št. 1133.

Razpis dražbe.

Podpisano županstvo naznanja s tem, da se odda po javnej zmanjševalnej dražbi popravljanje župnišča v Št. Martinu (v Brdih). Sklicna cena tega dela je 6937 K in 6 vin. Načrt, stroškovnik in gradbeni pogoji so razgrajeni na ogled v občinski pisarnici v Kozani ob uradnih dneh in urah.

Dražilo se bode dne 28. maja t. l. od 10.—12. dopoldne v občinskem uradu v Kozani.

Udeležnikom dražbe je položiti pred začetkom te 5-odstotne varščine. Pismene ponudbe (oferte) se tudi sprejemajo pred dražbo.

Županstvo Kojeko v Kozani,

dne 15. maja 1901.

Zupan:
Reya.

Viktor Toffoli,
velika zaloga
olja, mila (žafje), sveč in kisa
(jeslha, oceta)
na debelo in nadrobno
Gorica — Via Teatro 20, k starji pošti

Cene olja: Užitno 36 kr.;
dobro (fino) 40 kr.; bolj dobro 44
kr.; najboljše 48 kr.; oljkino 56
kr.; dalmatinsko 60 kr.; Barri 70 kr.;
Nizza 86 kr.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za
izdelovanje cerkevnih posod in
orodja. Pripravo cerkevnega
orodja olajšuje revnim cerkvam
s tem, da daje tudi na obroke.
Obroke si pa preč. p. n. gospod
naročevalec sam lahko določi.

št. 521
Op.

Razglas.

Naznana se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil I. četrtletja t. j. mesecev januarja, februarja in marca 1900, začne v pondeljek 10. junija 1901 ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in pondeljke.

Od ravnateljstva zastavilnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 4. maja 1901.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. štev. 23, priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavovo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zatoju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge v ste, namreč po $\frac{1}{2}$ kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Znideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zvezlenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zaboljkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Krojaški mojster

Franc Čufer

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdeluje

vsakovrstne obleke za možke
po mjeri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporoča se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini in učencem srednjih
in ljudskih šol za obilna naročila.

„Krojaška zadružna“,
vpisana zadružna z omejeno zavezo
v Gorici,

Gosposka ulica hiš. štev. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga
za ženske in moške obleke, za vsak
stan in vsak letni čas v največji
izberi, kakor: sukno, platno, prte-
nino, Chiffon, oksfort, srovico, vsa-
kovrstne preproge, zavesne, namizne
prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce,
Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. štev. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nigrberskega in
drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarije.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kram-
je, krošnjarje, prodajalce po sejmih
in trgih ter na deželi.

Anton Obidič,

čevljar

Semeniška ulica hiš. štev. 4 Gorica,
priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospo in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro.

Čebelno voščene sveče pod garancijo 2000 krov.

priporočam preč. duhovščini, cerkev-
nim oskrbništvom in slavnemu p. n.
občinstvu.

Med garantiran čebelni pl-
tanec najbolje vrste na drobno Kg.
po K 1.20.

Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač,
svečar,
ulica sv. Antonia 7, Gorica.

Prva slov. trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

prej G. Darbo

Gorica, pred nadškofijo št. 9.

Priporočata po najnižjih cenah
s ojo bogato zalogo najboljšega
štajerskega železa in ploščevine raz-
nega obrtniškega, poljedelskega, vi-
ne radnika in pohišnega orodja.
Prezema naročila za vse stavbe
in podjetja. Glavna zaloga za Go-
rico in okolico izdelkov e. kr. priv.
tovarne; pripozna zaloga naj-
boljših kotlov od g. Nussbaum-a v
Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga najboljšega ko-
roškega askalon in brescian jekla.
— Zaloga Portland in roman cementa.
— Česar ni v zalogi, pri-
skrbni se nemudoma.

Kupujeta staro železo in kovino
po najvišjih cenah.

Vsako naročilo se izvrši ne-
mudoma in vestno.

Izvrstna goriška vina

ima na prodaj

Kmetijska zadružna v Št. Petru
(pri Gorici).

Priporoča ista tudi za maše čč. gg.
duhovnikom. Za pristnost se jameci.

Anton For,

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči v svoji kremi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jaksimi ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

C. kr. priv.

civilni, uradniški in vojaški krojač
in trgovec
v Gorici, na Travniku št. 22 I. nadstr.

M. POVERAJ,

P. n. občinstvu priporoča svojo
izborno zalogo vsakovrstnega blaga iz
avstrijskih in inozemskih tovarn ter go-
tovih oblek, sobne in dežne plašče,
vsakovrstno perilo, srajce Jäger,
spodnje hlače ter nogovice, oficirske in
uradniške priprave, sploh vse, kar je
treba paradnim odlekam za vsaki stan.

Lepa priložnost za letno sezono!

Radi preselitev s 1. avgustom 1901
na Travnik št. 5 v prilici

se prodaja blago po tovarniških cenah!

Velika zaloga

najboljših elastičnih trakov

za cepljenje trt „Ekscelsior“

(z varstveno znamko grozda)

noži za cepljenje, žveplo prve vrste, bakreni vitrijol, pravi an-
gležki, fosforovo kislo apno za pokladanje živini itd., itd., itd.,
dobiva se po zelo ugodnih canah v trgovini mešanega blaga pri

Antonu Ravbar v Komnu
in v podružnici v Stanjelu.

Odlifikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

v Gorici

Ozka ulica št. 1. — Via Stretta št. 1.

Priporoča iz lastne zaloge

Izvrstne in trpežne škopilnice proti peronospori,

(prenovljene po Vermorelovi sestavi). Baker
je trd in svetel. Zalistke (valvoli) se more
lahko premeniti. — Škopilnica je sestavljena
priprosto in tako, da škopil lahko na tri
načine po volji škopilca.

Cena je zelo nizka.

Sprejemlje v popravo in v prenovljenje
škopilnice raz